

Bài 15. Ba điều kiện lúc lâm chung để được vãng sanh

Đây là nói người thế gian tạo tác tội nghiệp rất nặng.

Tội ngũ nghịch tức là:

Giết cha, giết mẹ, giết A La Hán: Dĩ nhiên là bạn tìm không ra vị A La Hán thì bạn làm sao giết họ được. A La Hán là đại biểu cho vị thầy của mình. Giết hại thầy thì cũng như giết A La Hán.

Làm thân Phật ra máu: Nên biết rằng phước báu của Phật rất lớn, bất cứ người nào muốn giết hại Phật cũng không thể được. Nhưng khiến cho Phật bị thương một tí, chảy một tí máu thì cũng có thể. Nhưng muốn giết hại Phật thì không thể được. Phước báu của Phật rất lớn.

Làm thân Phật ra máu và Phá hòa hợp tăng gọi là tội ngũ nghịch. Bởi vì tăng đoàn hòa hợp trụ ở thế gian này, đây là người thế gian có phước, là phước điền chân thật của người thế gian. Phật pháp là chánh pháp, phải nhờ tăng đoàn để truyền thừa. Cho nên phá tăng đoàn hòa hợp là một cái tội cực đại trọng tội. Phạm năm tội này đều phải bị đọa xuống địa ngục A tỳ.

“Thập ác” tức là phản diện của thập thiện nghiệp đạo. Thân thì *sát sanh, trộm cắp, dâm dục*, miệng thì *vọng ngữ, ác khẩu, lưỡng thiệt, y ngữ* (tức là nói lời thù ghét), Ý thì *tham, sân, si*.

Đây là người phạm tội ngũ nghịch thập ác, là ác nghiệp cực trọng. Một đời tạo tội ác nghiệp cực trọng, nếu như lúc sắp mạng chung mà gặp được thiện tri thức khuyên họ niệm Phật cầu sanh Tịnh độ. Sau khi họ nghe rồi liền lập tức có thể giác ngộ, lập tức liền sám hối. Giác ngộ tức là sám hối. Quý vị nên biết giác ngộ tức là sám hối. Phải chân thật giác ngộ, hồi đầu thành tâm thành ý niệm Phật, cầu sanh tịnh độ.

Một niệm hoặc mười niệm đều được vãng sanh, thì gọi là mang nghiệp vãng sanh, sanh hạ hạ phẩm. Đây là cử ra một thí dụ để nói, bởi vì tạo tội ngũ nghịch thập ác, lúc lâm chung mà chịu sám hối thì được vãng sanh, nhưng

phẩm vị không nhất định. Hoàn toàn là xem lực lượng của sự sám hối. Nếu bạn thực sự thành tâm hối cải, hối cải được 100% thì phẩm vị đó rất cao. Cho nên chỗ này cử ra, cử ra thí dụ thấp nhất hạ hạ phẩm. Còn như vậy phẩm vị cao thì không cần nói nữa.

Chúng tôi tại trong tạng Kinh thấy được, Kinh A Xà Thế Vương, là nói Vua A Xà Thế. Chúng tôi tại trong Kinh Quán Vô Lượng thọ Phật thấy được ông ta, ông ta đã tạo tội ngũ nghịch thập ác. Lúc Thích Ca Mâu Ni Phật còn tại thế, ông ta nghe lời xúi dục của Đề Bà Đạt Đa. Đề Bà Đạt Đa là một kẻ ác, Đề Bà Đạt Đa xúi dục ông ta, lúc đó ông ta là Thái tử, xúi dục Thái tử làm hại giết chết vua cha, thì thái tử làm Hoàng Đế; còn ta giết chết Thích Ca Mâu Ni Phật thì ta làm Phật. Thái tử làm tăng Vương, ta làm thân Phật cùng nhau giáo hóa chúng sanh. Thì thái tử A Xà Thế nghe lời xúi dục của Đề Bà Đạt Đa giết cha hại mẹ, bắt mẹ cầm trong thâm cung.

Phá hòa hợp tăng tạo tội ngũ nghịch thập ác, một vị ác Vương như vậy, nhưng lúc lâm chung ông ta biết sám hối, ông biết được một đời tạo tác nghiệp của mình là đã làm sai lầm, ông ta thật sự sám hối, niệm Phật phát nguyện cầu sanh tịnh độ.

Phật nói ông ta đã được vãng sanh, sanh đến Tây Phương Cực Lạc thế giới là phẩm vị gì? Là thượng phẩm trung sanh. Điều này chúng ta có tưởng cũng tưởng tượng không tới, phẩm vị của ông ta được cao như thế, đây là nhờ lực lượng của sự sám hối.

Cho nên từ cái thí dụ này chúng ta cũng được một sự giáo huấn rất tốt, tuyệt đối không nên coi thường những người tạo ác nghiệp, không nên khinh dễ họ, không nên coi thường họ. Nói không chừng lúc lâm chung họ vừa sám hối thì họ đã ở phía trước chúng ta. Còn chúng ta suốt đời niệm Phật mà vẫn còn ở phía sau. Điều này nên biết, không nên coi thường chúng sanh. Đây là công đức của sự sám hối bất khả tư nghị.

Người thế gian chúng ta thường nói: Lãng tử hồi đầu còn quý hơn vàng. Không nên xem họ làm việc ác, nếu họ sau khi hồi đầu, những người tốt thông thường sánh với họ cũng không bằng, họ thật sự là người tốt.

Nhưng có một sự việc nhất định phải hiểu rõ, nếu không thì sẽ khiến cho người ta hiểu lầm, khiến cho chúng sanh hiểu lầm. Nghĩ là lúc lâm chung, còn có thể sám hối được vãng sanh, bây giờ cứ làm thêm một tí nghiệp ác cũng không sao. Nếu mà có cái ý niệm này thì là sẽ khiến cho chúng sanh hiểu lầm. Điều này chúng ta nhất định phải hiểu.

Được vãng sanh Tây Phương Cực Lạc thế giới là phải có **đại nhân duyên**. Trong Kinh nói cho chúng ta biết, không thể ít thượng căn phước đức nhân duyên mà được sanh cõi Cực Lạc. Như Vua A Xà Thế tạo tội ngũ nghịch thập ác, lúc lâm chung một niệm thì được vãng sanh. Đó là thiện căn phước đức nhân duyên của Vua A Xà Thế đầy đủ, không phải là ngẫu nhiên. Vì vậy tuyệt đối không nên có cái tâm cầu may. Nếu có cái tâm này thì bạn đã sai lầm, là quá đổi sai lầm, không nên có cái tâm cầu may này.

Người ác lúc lâm chung được vãng sanh là cái đạo lý gì? Theo cách nhìn của người thế gian thông thường chúng ta hình như không công bằng, chúng ta suốt đời đoạn ác tu thiện, phẩm vị vãng sanh cũng không được cao, còn họ làm nhiều việc ác mà phẩm vị vãng sanh còn cao hơn chúng ta. Đây đích thực là khiến cho lòng người bất bình. Thật ra chúng ta chẳng có nhìn thấy việc làm quá khứ của người ta. Những hạng người này trong đời quá khứ có **tu đại thiện căn** và **đại phước đức**, chỉ vì ở trong đời này chẳng có gặp được thiện duyên, gặp được ác duyên, họ gặp được ác duyên thì bị mê hoặc cho nên họ mới làm việc ác. Tuy rằng đã tạo các ác nghiệp này, xét đến cùng thiện căn phước đức của họ rất là thâm hậu. Cho nên lúc lâm chung gặp được thiện tri thức nhắc nhở cho, họ thì họ lập tức giác ngộ. Cho nên họ không phải là người tầm thường. Người tầm thường tuyệt đối làm không nổi.

Cho nên cô đức vì chúng ta nói rõ việc vãng sanh như thế này, ít nhất phải đầy đủ **ba điều kiện**. Hãy nghĩ xem ba điều kiện này chúng ta có đầy đủ hay không? Nếu không đầy đủ ba điều kiện này, lúc lâm chung nhất định là

đọa xuống tam ác đạo. Cho nên là một con đường rất nguy hiểm, không phải là con đường chính đáng.

1. Lâm chung thần thức phải tỉnh táo

Điều kiện thứ nhất là lúc lâm chung, thần thức phải rõ ràng, đầu óc phải rất tỉnh táo. Chúng ta hãy tỉ mỉ mà quan sát bà con bạn bè hoặc là bạn đến bệnh viện hãy xem bệnh nhân sắp qua đời, nhìn xem đầu óc của họ có tỉnh táo hay không? Nếu không tỉnh táo thì là xong rồi, thật là quá khó quá khó. Những người lúc lâm chung mà thần thức được rõ ràng, tỉnh táo, đây là họ có đại phước báo. Cho dù không có học Phật họ cũng không đọa xuống tam ác đạo họ. Vì sao? Vì đầu óc của họ tỉnh táo. Làm gì có đạo lý những người đầu óc tỉnh táo đi đầu thai vào tam ác đạo. Phàm là đi đầu thai tam ác đạo đều là đầu óc rối loạn không rõ ràng. Những người đầu óc rõ ràng không bao giờ đi vào tam ác đạo. Đây là điều kiện thứ nhất vô cùng hiếm có. Tương lai chúng ta lúc lâm chung mà có thể bảo đảm thần thức được rõ ràng tỉnh táo, đây là một vấn đề rất lớn.

2. Phải gặp được thiện tri thức khuyên niệm Phật

Điều kiện thứ hai là trong lúc giai đoạn quan trọng này, có thể gặp được một vị thiện tri thức hay không? Đến đánh thức và khuyên bạn niệm Phật. Rất nhiều người suốt đời niệm Phật, đến lúc sắp mạng chung thì câu Phật hiệu đã quên mất. Là thật đấy tôi đã thấy qua. Đến lúc lâm chung, họ không buông xuống, tham sống sợ chết, không niệm Phật. Nghe người ta niệm Phật thì trong lòng chán ghét. Cho nên cái điều kiện thứ hai là giây phút quan trọng lúc lâm chung, gặp được thiện tri thức nhắc nhở cho bạn niệm Phật.

3. Nghe thiện tri thức khuyên lập tức hồi đầu

Điều kiện thứ ba là khi nghe được thiện tri thức khuyên, bạn có chịu lập tức hồi đầu hay không? Nếu không chịu lập tức hồi đầu, đối với cõi thế gian này còn lưu luyến, ở cõi thế gian này vẫn còn có rất nhiều người xưa kia cùng với bạn xích mích với nhau, sự xích mích này làm cho cái tâm sân hận của bạn không thể buông xuống. Đây là sự chướng ngại không thể vãng sanh.

Phải hãy suy nghĩ xem trong một sát na lúc lâm chung, ba điều kiện này chúng ta có đầy đủ hay không? Đây là việc khó, là quá khó, quá khó chẳng cách nào dự liệu.

4. Làm thế nào để có được 3 điều kiện này lúc lâm chung?

Tổ sư Đại đức muốn khuyên bảo cho chúng ta. Tổ sư đại đức khuyên bảo chúng ta:

- Lúc bình thường phải dụng công;
- Lúc bình thường phải tu phước: Phải đoạn ác, tu thiện;
- Phải tích công lũy đức.

Tại vì sao? Vì hy vọng lúc lâm chung thần thức được rõ ràng tỉnh táo, tức là chúng ta suốt đời tu phúc mà không cần hưởng phúc hy vọng lâm chung thần thức được rõ ràng tỉnh táo. Chúng ta cầu cái phước báo này, đó thì được rồi, thì nhất định được sanh.
